୨୦-୨-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସେବାଧାରୀମାନେ ପ୍ରକୃତ ସେଲବେସନ୍ ଆର୍ମି ଅର୍ଥାତ୍ ଧାର୍ମିକ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନକାରୀ ସୈନିକ ଅଟ, ତୁମକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିର ସୁରକ୍ଷା ଦେବାକୁ ହେବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯଦି କେହି ଶାନ୍ତିର ସେଲବେସନ୍ ମାଗୁଛନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କୁ କ'ଣ ବୁଝାଇବା ଉଚିତ୍ ?

ଉତ୍ତର:- ତାଙ୍କୁ କୁହ— ବାବା କହୁଛନ୍ତି କ'ଣ ତୁମର ଏହିଠାରେ ହିଁ ଶାନ୍ତି ଦରକାର । ଏହା ଶାନ୍ତିଧାମ ତ ନୁହେଁ । ଶାନ୍ତି ତ ଶାନ୍ତିଧାମରେ ହିଁ ମିଳିପାରିବ, ଯାହାକୁ ମୂଳବତନ କୁହାଯାଉଛି । ଆତ୍ମାର ଯେତେବେଳେ ଶରୀର ନଥାଏ ସେତେବେଳେ ସେ ଶାନ୍ତିରେ ଥାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପବିତ୍ରତା-ସୁଖ-ଶାନ୍ତି ସବୁ କିଛି ଅଛି । ସ୍ୱୟଂ ପରମପିତା ଶିବବାବା ହିଁ ଆସି ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମାର ପିତା ବସି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଏକଥା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ମୋ ଭିତରେ ଆତ୍ମା ଅଛି । ତେଣୁ ଜୀବ ଆତ୍ମା କହୁଛନ୍ତି ନା । ପ୍ରଥମେ ଆମେ ହେଉଛୁ ଆତ୍ମା, ପଛରେ ଏହି ଶରୀର ମିଳୁଛି । କେହି ମଧ୍ୟ ନିଜର ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖି ନାହାଁନ୍ତି । କେବଳ ଏହା ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ହେଉଛୁ ଆତ୍ମା । ଯେପରି ଆତ୍ମାକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି, ଦେଖିନାହାଁନ୍ତି, ସେହିପରି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ପରମାତ୍ମା ଅର୍ଥାତ୍ ପରମଆତ୍ମା । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିନାହାଁନ୍ତି । ନା ନିଜକୁ, ନା ବାବାଙ୍କୁ ଦେଖିଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଆଉ ଗୋଟିଏ ନେଉଛି । କିନ୍ତୁ ଯଥାର୍ଥ ରୂପେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ୮୪ ଲକ୍ଷ ଯୋନି ମଧ୍ୟ କହିଥାନ୍ତି, ବାସ୍ତବରେ ଏହା ୮୪ ଜନ୍ମ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ କେଉଁ ଆତ୍ମାମାନେ କେତେ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି ? ଆତ୍ମା ବାବାଙ୍କୁ ଡାକୁଛି କିନ୍ତୁ ନା ବାବାଙ୍କୁ ଦେଖିଛି, ନା ଯଥାର୍ଥ ରୀତି ଜାଣିଛି । ପ୍ରଥମେ ତ ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ ଯଥାର୍ଥ ରୂପେ ଜାଣିବାକୁ ହେବ ତେବେ ଯାଇ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିପାରିବ । ଯଦି ନିଜକୁ ହିଁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ବୁଝାଇବେ କ'ଣ? ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ— ସେଲ୍ଫ ରିୟଲାଇଜ୍ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମାନୁଭୂତି କରିବା । ଏହା କେବଳ ବାବାଙ୍କ ବିନା ଅନ୍ୟ କେହି କରାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା କ'ଣ, କିପରି, କେଉଁଠୁ ଆତ୍ମା ଆସୁଛି, କିପରି ଜନ୍ମ ନେଉଛି, କିପରି ଏତେ ଛୋଟ ଆତ୍ମାରେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଅଭିନୟ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି, ଏକଥା କେହି ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ନିଜକୁ ହିଁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ତେଣୁ ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟର ପଦ ଅଟେ ନା । ଏମାନେ ଏହି ପଦ କିପରି ପାଇଛନ୍ତି ? ଏକଥା କେହି ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ହିଁ ଏକଥା ଜାଣିବା ଦରକାର ନା । କହୁଛନ୍ତି ଏମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠର ମାଲିକ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏହି ମାଲିକପଣ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ କିପରି, ପୁଣି କୁଆଡେ ଗଲେ ? କିଛି ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଏବେ ତୁମେମାନେ ତ ସବୁ କିଛି ଜାଣିଛ । ଆଗରୁ କିଛି ହେଲେ ଜାଣିନଥିଲ । ପିଲା ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ କ'ଣ ଜାଣିଥାଏ ଯେ ବାରିଷ୍ଟର ପଦ କ'ଣ ? ପଢି-ପଢି ବାରିଷ୍ଟର ହୋଇଯାଏ । ତେଣୁ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ମଧ୍ୟ ପାଠପଢିବା ଦ୍ୱାରା ହୋଇଛନ୍ତି । ବାରିଷ୍ଟରୀ, ଡାକ୍ତରୀ ଆଦି ସବୁର ବହି ରହିଥାଏ ନା । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେବାର ବହି ହେଉଛି ଗୀତା ପୁଣି ତାହା ମଧ୍ୟ କିଏ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ? ରାଜଯୋଗ କିଏ ଶିଖାଉଛନ୍ତି ? ଏକଥା କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ସେ ଗୀତାରେ ନାମ ବଦଳାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, ଶିବବାବା ହିଁ ଆସି ତୁମକୁ କୃଷ୍ଣପୁରୀର ମାଲିକ କରାଉଛନ୍ତି । କୃଷ୍ଣ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ଥିଲେ ନା, କିନ୍ତୁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ନଚେତ୍ କାହିଁକି କହିଥାନ୍ତେ ଯେ କୃଷ୍ଣ ଦ୍ୱାପରରେ ଗୀତା ଶୁଣାଇଥିଲେ । କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଦ୍ୱାପର ଯୁଗକୁ ନେଇଯାଇଛନ୍ତି, ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ, ରାମଙ୍କୁ ତ୍ରେତାକୁ ନେଇଯାଇଛନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ଉପଦ୍ରବ ଆଦି ଦେଖାଉ ନାହାଁନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ କଂସ, ରାମଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ରାବଣ ଆଦି ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଏକଥା କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ରାଧା-କୃଷ୍ଣ ହିଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହୋଇଥାନ୍ତି । ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ହିଁ ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାରରେ ବୁଡିରହିଛନ୍ତି । ଅଜ୍ଞାନକୁ ଅନ୍ଧକାର ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଜ୍ଞାନକୁ ଆଲୋକ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଏବେ ଦୁନିଆକୁ ଆଲୋକିତ କିଏ କରାଉଛନ୍ତି ? ସେ ହେଉଛନ୍ତି ବାବା । ଜ୍ଞାନକୁ ଦିନ, ଭକ୍ତିକୁ ରାତି କୁହାଯାଏ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ବୁଝୁଛ ଏହି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଆମେ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ପରିଚାଳିତ ହୋଇ ଆସୁଛୁ । ଭକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସୁଛୁ । କଳା କମ୍ ହୋଇଚାଲିଛି । ନୂଆ ଘର ତିଆରି ହେବାପରେ ପୁଣି ଦିନକୁ ଦିନ ତା'ର ଆୟୁ କମ୍

ହୋଇଯାଏ । ୩/୪ ଭାଗ ପୁରୁଣା ହୋଇଗଲେ ତାକୁ ପୁରୁଣା ହିଁ କୁହାଯିବ । ପିଲାମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମେ ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ହେବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଇଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି, ଯିଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି କରୁଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାଠ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସିଏ ମୁକ୍ତିଧାମ ନେଇଯିବେ । ତୁମ ପାଖରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରହିଛି । ତୁମେ ଏହି ପାଠ ପଢ଼ି ସାରିବା ପରେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ନିଜ ଗଦି ଉପରେ ବସିବ । ବାକି ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ବାବା ମୁକ୍ତିଧାମ ନେଇଯିବେ । ଚକ୍ର ବିଷୟରେ ଯେତେବେଳେ ବୁଝାଉଛ ତେବେ ସେଥିରେ ଦେଖାଉଛ ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ବ□ମାନର ଅନେକ ଧର୍ମ ରହିବ ନାହିଁ । ସେହି ସମୟରେ ଏହି ଆତ୍ମାମାନେ ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆରେ ରହିବେ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଏହି ଆକାଶ ମହାଶୂନ୍ୟ ଅଟେ । ବାୟୁକୁ ବାୟୁ, ଆକାଶକୁ ଆକାଶ ବୋଲି କୁହାଯିବ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ସମସ୍ତେ ପରମାତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ବାୟୁରେ ମଧ୍ୟ ଭଗବାନ ଅଛନ୍ତି, ଆକାଶରେ ମଧ୍ୟ ଭଗବାନ ଅଛନ୍ତି । ବ□ମାନ ବାବା ବସି ସବୁକଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ଜନ୍ମ ତ' ନେଇଛ ପୁଣି ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି କିଏ ? ବାବା ହିଁ ଆତ୍ମିକ ଶିକ୍ଷକ ହୋଇ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଭଲ ଭାବରେ ପାଠ ପଢ଼ି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲେ ପୁଣି ସାଥିରେ ନେଇଯିବେ । ପୁନର୍ବାର ତୁମେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଆସିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଆସିଥିଲ । ଏବେ ପୁଣି ସବୁ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତରେ ଆସି ପହ□ଛ, ପୁଣି ପ୍ରଥମରୁ ଆସିବ । ବ□ମାନ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦୌଡ ପ୍ରତିଯୋଗିତା କର । ଭଲ ଭାବରେ ବାବାଙ୍କୁ ଯାଦ କର, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ାଇବାକୁ ପଡିବ । ନଚେତ୍ ଏତେ ଜଣଙ୍କୁ କିଏ ପଢ଼ାଇବ ? ବାବାଙ୍କର ନିଶ୍ଚିତ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ନା । ଈଶ୍ୱରୀୟ ସେବାଧାରୀ ବୋଲି ନାମ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ନା । ଇଂରାଜୀରେ ସେଲ୍‌ଭେସନ୍ ଆର୍ମି ବୋଲି କୁହାଯାଏ । କେଉଁ ସୁରକ୍ଷା ଦରକାର ? ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ଶାନ୍ତିର ସୁରକ୍ଷା ଦରକାର । ବାକି ଦୁନିଆରେ ସେମାନେ କ'ଣ ଶାନ୍ତିର ସୁରକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଶାନ୍ତିର ସୁରକ୍ଷା ମାଗୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ କୁହ— ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମର କ'ଣ ଏବେ ଏହିଠାରେ ହିଁ ଶାନ୍ତି ଦରକାର ? ଏହା କୌଣସି ଶାନ୍ତିଧାମ ନୁହେଁ । ପ୍ରକୃତ ଶାନ୍ତି ତ' ଶାନ୍ତିଧାମରେ ହିଁ ମିଳିପାରିବ, ଯାହାକୁ ମୂଳବତନ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଆତ୍ମାର ଶରୀର ନଥିଲେ ସେ ଶାନ୍ତିରେ ରହିଥାଏ । ବାବା ହିଁ ଆସି ଏହି ସମ୍ପ□ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମ ପାଖରେ ବୁଝାଇବା ନିମନ୍ତେ ଭଲ ଉପାୟ ରହିବା ଦରକାର । ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ଯଦି ତୁମେ ଠିଆ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବ । ତେବେ ଅନେକଙ୍କର ଭୁଲ୍ ବାହାର କରିପାରିବ କାହିଁକିନା ବୁଝାଇବା ନିମନ୍ତେ କ୍ରମାନୁସାରେ ଅଛନ୍ତି ନା । ସମସ୍ତେ ଯଦି ଏକରସ ହୋଇଥା'ନ୍ତେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଏପରି କାହିଁକି ଲେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଅମୁକ ଆସି ଭାଷଣ କରନ୍ତୁ । ଆରେ, ତୁମେ ମଧ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟ ନା । ବାବା ଅମୁକ ଆମଠାରୁ ହୋସିଆର ଅଟେ । ହୋସିଆର ହେବାଦ୍ୱାରା ହିଁ ମନୁଷ୍ୟ ପଦ ପାଇଥାଏ ନା । କ୍ରମାନୁସାରେ ତ' ରହିଛନ୍ତି ନା । ଯେତେବେଳେ ପରୀକ୍ଷାର ଫଳାଫଳ ବାହାରିବ ତେବେ ତୁମକୁ ସ୍ୱତଃ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହେବ ସେତେବେଳେ ବୁଝିପାରିବ ଯେ ଆମେ ତ' ଶ୍ରୀମତ ପାଳନ କରିନଥିଲୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କୌଣସି ବିକର୍ମ କରନାହିଁ । ଦେହଧାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷଣ ରଖନାହିଁ । ଏହା ତ' ୫ ତ□ରେ ତିଆରି ହୋଇଥିବା ଶରୀର ଅଟେ ନା । ୫ ତତ□କୁ କ'ଣ ପୂଜା ଅଥବା ଯାଦ କରାଯାଇଥାଏ କି । ଯଦିଓ ଏହି ଆଖିଦ୍ୱାରା ସବୁକିଛି ଦେଖୁଛ କିନ୍ତୁ ଯାଦ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ କର । ବ□ମାନ ଆତ୍ମାକୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି । ଏବେ ଆମକୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ଏହାପରେ ପୁଣି ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଆସିବୁ । ଆତ୍ମାକୁ ଅନୁଭବ କରିପାରିବ, ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ, ସେହିପରି ଇଏ ବ୍ରହ୍ମାବାବା ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରିପାରୁଛନ୍ତି । ହିଁ ଦିବ୍ୟଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ନିଜ ଆତ୍ମାର ଘର ଅଥବା ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଦେଖିପାରିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ପିଲାମାନେ, ମନମନାଭବ, ମଧ୍ୟାଜୀଭବ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କୁ ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀକୁ ମନେପକାଅ । ଏହା ହିଁ ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଆମକୁ ଏବେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବାକୁ ହେବ, ବାକି ସମସ୍ତେ ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ଯିବେ । ସମସ୍ତେ ତ' ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମର ହେଉଛି ଦେବତା ଧର୍ମ । ଏହା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଧର୍ମ ହୋଇଗଲା । ମୂଳବତନରେ ତ' ମନୁଷ୍ୟ ରହିନଥା'ନ୍ତି ନା । ଏଠାରେ ହିଁ କେବଳ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ରହିଛି । ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ତମୋପ୍ରଧାନ ଏବଂ ପୁଣି ସ□ପ୍ରଧାନ ହେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ପୂର୍ବରୁ ଶୂଦ୍ର ବର୍ଣ୍ଣରେ ଥିଲ, ଏବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବର୍ଣ୍ଣରେ ଅଛ । ଏହି ବର୍ଣ୍ଣ କେବଳ ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କର ଅଟେ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମକୁ ଏପରି ବ୍ରାହ୍ମଣ ବଂଶୀ, ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ବ□ମାନ ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ଶୂଦ୍ର ବର୍ଣ୍ଣର ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ଜୀର୍ଣ୍ଣଶୀର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯାଇଛି । ତୁମେମାନେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଥିବାରୁ ସାରା ବୃକ୍ଷ ଜୀର୍ଣ୍ଣଶୀର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥାତ୍ ତମୋପ୍ରଧାନ

ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯାଇଛି । ପୁଣି କ'ଣ ସାରା ବୃକ୍ଷ ସ□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ କି ? ସ□ପ୍ରଧାନ ନୂଆ ବୃକ୍ଷରେ କେବଳ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ହିଁ ରହିବେ ପୁଣି ତୁମେମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀରୁ ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ହୋଇଯିବ । ପୁନର୍ଜନ୍ମ ତ' ନେଉଛ ନା । ପୁଣି ବୈଶ୍ୟ, ଶୂଦ୍ରବଂଶୀ... ଏସବୁ ନୂଆ କଥା ଅଟେ ।

ଆମକୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ହିଁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ସେ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ପତିତ ପାବନ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛି । ତୁମେମାନେ ଦେବୀ ଦେବତା ହେବାପରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ରହିବ ନାହିଁ । ଅଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ଦୁନିଆରେ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଅଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛନ୍ତି, ତୁମେ ଆଲୋକରେ ଅଛ । ଏହାଙ୍କର ୮୪ ଜନ୍ମର କାହାଣୀ ତୁମେ ଜାଣିଛ । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଅଛି । ମନୁଷ୍ୟ ତ' କହିଦେଉଛନ୍ତି ଭଗବାନ ଏହି ସୃଷ୍ଟି କାହିଁକି ରଚନା କରିଛନ୍ତି । କ'ଣ ଆମକୁ ମୋକ୍ଷ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ଆରେ, ଏହା ତ' ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖେଳ ଅଟେ । ଅନାଦି ଡ୍ରାମା ଅଟେ ନା । ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଯାଇ ଅନ୍ୟ ଏକ ଶରୀର ନେଉଛି, ଏଥିରେ ଚିନ୍ତା କରିବାର କ'ଣ ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି ? ସେହି ଆତ୍ମା ଆସି ନିଜର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଭିନୟ ଆରମ୍ଭ କରୁଛି । ମନୁଷ୍ୟ କୌଣସି ହଜିଥିବା ଜିନିଷ ପାଇବା ପାଇଁ ହିଁ କାନ୍ଦିଥା'ନ୍ତି । ପୁଣିଥରେ ତ' ସେ ଜିନିଷ ମିଳିବ ନାହିଁ ତେଣୁ କାନ୍ଦିବାରେ କି ଲାଭ ଅଛି । ଏବେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୋହଜିତ୍ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏହି କବରସ୍ଥାନରେ କ'ଣ ମୋହ ରଖିବ ? ଏଥିରେ ଦୁଃଖ ହିଁ ଦୁଃଖ ରହିଛି । ଆଜି ଛୋଟ ପିଲା ହୋଇଛନ୍ତି, କାଲି ପିଲା ବଡ ହୋଇ ଏପରି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ଯେ ବାପର ପାଗ ଓହ୍ଲାଇବାରେ ମଧ୍ୟ ବିଳମ୍ବ କରୁନାହାନ୍ତି । ବାପ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଲଢେଇ କରିଥା'ନ୍ତି । ଏହାକୁ ନିର୍ଦ୍ଧନମାନଙ୍କର ଅର୍ଥାତ୍ ମୁରବୀହୀନ ଦୁନିଆ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । କେହି ହେଲେ ବିଦ୍ୱାନ ପଣ୍ଡିତ ନାହାନ୍ତି ଯିଏକି ଶିକ୍ଷା ଦେବେ । ବାବା ଯେତେବେଳେ ଏପରି ଅବସ୍ଥା ଦେଖୁଛନ୍ତି ତେବେ ଧନୀ କରାଇବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧନୀ କରାଉଛନ୍ତି । ଧନୀ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କର ଝଗଡା ସମାଧାନ କରୁଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କୌଣସି ଝଗଡା ହେବ ନାହିଁ । ସାରା ଦୁନିଆର ଝଗଡା ତୁଟାଇ ଦେଉଛନ୍ତି, ପୁଣି ଜୟ ଜୟକାର ହୋଇଯାଉଛି । ଏଠାରେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ମାତାମାନେ ଅଛନ୍ତି । ପୁରୁଷମାନେ ମାତାମାନଙ୍କୁ ଦାସୀ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଭାବୁଛନ୍ତି । ହାତଗଣ୍ଠି ପକାଇବା ସମୟରେ କହିଥା'ନ୍ତି, ତୁମର ସ୍ୱାମୀ ହିଁ ଈଶ୍ୱର ଗୁରୁ ଆଦି ସବୁକିଛି ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ଶ୍ରୀମାନ ପୁଣି ପରେ ଶ୍ରୀମତୀ ରହିଥାଏ । ବ□ମାନ ବାବା ଆସି ମାତାମାନଙ୍କୁ ଆଗରେ ରଖୁଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ କେହି ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ବାବା ସମସ୍ତ ନିୟମ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ମୋହଜିତ୍ ରାଜାଙ୍କର ଗୋଟିଏ କଥା ଅଛି । ଏସବୁ ମନଗଢ଼ା କାହାଣୀ ଅଟେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ' ଅକାଳମୃତ୍ୟୁ ହୋଇ ନଥାଏ । ଉଚିତ୍ ସମୟରେ ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ନେବେ । ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହେବ— ବ□ମାନ ଏହି ଶରୀର ବୃଦ୍ଧ ହୋଇଗଲାଣି ପୁଣି ନୂଆ ଶରୀର ନେବାକୁ ହେବ, ତୁମେମାନେ ଯାଇ ପୁଣି ଛୋଟ ପିଲା ହେବ । ଖୁସିରେ ଶରୀର ନେଇଥା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ' ଯେତେ ବୁଢ଼ା ଅଥବା ରୋଗୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତୁ ବୁଝିଥା'ନ୍ତି ଯେ ଏହି ଶରୀର ଛାଡିଦେଲେ ଭଲ ହେବ ତଥାପି ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ କାନ୍ଦିଥା'ନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବ□ମାନ ତୁମେମାନେ ଏପରି ଜାଗାକୁ ଯାଉଛ ଯେଉଁଠାରେ କ୍ରନ୍ଦନର କୌଣସି ନାମ ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ତ' କେବଳ ଖୁସି ହିଁ ଖୁସି ରହିବ । ସେଥିପାଇଁ ତୁମେମାନେ କେତେ ଅସରନ୍ତି ବେହଦର ଖୁସିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଆରେ, ଆମେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ଏହି ଭାରତ ଦିନେ ସାରା ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ଥିଲା । ଏବେ ଟୁକୁଡା ଟୁକୁଡା ହୋଇଗଲାଣି । ତୁମେମାନେ ହିଁ ପୂଜ୍ୟ ଦେବତା ଥିଲ ପୁଣି ପୂଜାରୀ ହୋଇଯାଇଛ । ଭଗବାନ କ'ଣ ନିଜେ ପୂଜ୍ୟ, ନିଜେ ପୂଜାରୀ ହୋଇଥାନ୍ତି କି ! ଯଦି ସେ ମଧ୍ୟ ପୂଜାରୀ ହେବେ ତେବେ ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ପୂଜ୍ୟ କିଏ କରାଇବ ? ଡ୍ରାମାରେ ବାବାଙ୍କର ପାର୍ଟ ହିଁ ଅଲଗା ରହିଛି । ଏକମାତ୍ର ସେ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି ସେହି ଜଣଙ୍କର ହିଁ ମହିମା ରହିଛି ତେଣୁ ସେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କେତେବେଳେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଦେବେ, ଯାହାଫଳରେ ସଦ୍‌ଗତି ମିଳିବ । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଆସିବାକୁ ପଡିବ ପ୍ରଥମେ ତ' ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି କଥା ରଖ ଯେ ଆମକୁ କିଏ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି ?

ତ୍ରିମୂ□, ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର ଓ କଳ୍ପବୃକ୍ଷ— ଏହା ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ ଚିତ୍ର । ବୃକ୍ଷକୁ ଦେଖିବାଦ୍ୱାରା ତୁରନ୍ତ ବୁଝିଯିବେ ଯେ ଆମେ ତ' ଅମୁକ ଧର୍ମର ଅଟୁ । ଆମେ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଯାଇପାରିବୁ ନାହିଁ । ଏହି ଚକ୍ର ତ' ବହୁତ ବଡ ହେବା ଦରକାର ।

ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସବୁ ଲେଖା ମଧ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦେବତା ଧର୍ମ ଅର୍ଥାତ୍ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି, ଶଙ୍କରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ପୁଣି ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନୂଆ ଦୁନିଆର ପାଳନା କରାଉଛନ୍ତି, ଏହି କଥା ସିଦ୍ଧ ହୋଇଯାଉ । ବ୍ରହ୍ମାରୁ ବିଷ୍ଣୁ, ବିଷ୍ଣୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା, ଉଭୟଙ୍କର ସଂଯୋଗ ରହିଛି ନା । ବ୍ରହ୍ମା-ସରସ୍ୱତୀ ଯିଏ ସେମାନେ ପୁଣି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହି ଆରୋହଣ କଳା ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମରେ ହେଉଛି ପୁଣି ଅବତରଣ କଳା ହେବାପାଇଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ଲାଗୁଛି । ବ□ମାନ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ଠିକ୍ ନା ମୁଁ ଠିକ୍ ଅଟେ ? ସତ୍ୟ ସତ୍ୟନାରାୟଣଙ୍କ କଥା ତ’ ମୁଁ ଶୁଣାଉଛି । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କର ନିଶ୍ଚୟ ଆସିଛି ଯେ ସତ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ□ମାନ ଆମେ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ବୁଝାଇବାର କଥା ଅଟେ ଯେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ କେବେ ବାପ, ଶିକ୍ଷକ, ଗୁରୁ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଗୁରୁଙ୍କୁ କ’ଣ କେବେ ବାବା ଅଥବା ଶିକ୍ଷକ କହିବା କି ? ଏଠାରେ ତ’ ଶିବବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ଜନ୍ମ ନେଉଛ ପୁଣି ଶିବବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି ସାଥିରେ ମଧ୍ୟ ନେଇଯିବେ । ଏପରି କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ନାହାନ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ ବାପ, ଶିକ୍ଷକ, ଗୁରୁ ବୋଲି କୁହାଯିବ । କେବଳ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ରହିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ପରମପିତା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କୁ କେବେ ସୁପ୍ରିମ୍ ଫାଦର ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ମନେପକାଉଛନ୍ତି । ସେହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ତ’ ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଦୁଃଖରେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ମନେପକାଇଥା’ନ୍ତି, ସୁଖ ସମୟରେ କେହି ମନେପକାନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେହି ବାବା ଆସି ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ କରାଉଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ପ□ ତତ୍ୱରେ ତିଆରି ହୋଇଥିବା ଏହି ଶରୀରଗୁଡିକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । କୌଣସି ବି ଦେହଧାରୀ ପ୍ରତି ମୋହ ରଖିବାର ନାହିଁ । କୌଣସି ବିକର୍ମ କରିବାର ନାହିଁ ।

(୨) ଏହି ପୂର୍ବପ୍ରସ୍ତୁତ ଡ୍ରାମାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାର ଅନାଦି ପାର୍ଟ ରହିଛି, ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଧାରଣ କରିଥାଏ, ତେଣୁ କେହି ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରିଦେଲେ ଚିନ୍ତା କର ନାହିଁ । ମୋହଜିତ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ:- ବାହ୍ୟମୁଖୀ ଚତୁରତାଠାରୁ ମୁକ୍ତ ରହୁଥିବା ବାବାଙ୍କର ମନ ପସନ୍ଦ ସଚ୍ଚା ସୌଦାଗର ହୁଅ ।

ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଦୁନିଆର ବାହ୍ୟମୁଖୀ ଚତୁରତା ପସନ୍ଦ ନୁହେଁ । କଥାରେ ଅଛି ଭୋଳାମାନଙ୍କର ଭଗବାନ । ପରମ ବୁଦ୍ଧିବାନ ବାବାଙ୍କୁ ଭୋଳା ପିଲାମାନେ ହିଁ ପସନ୍ଦ । ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ନିକଟରେ ଥିବା ନାମର ତାଲିକା ଲେଖାଯାଇଥିବା ପୁସ୍ତକରେ ଭୋଳା ପିଲାମାନେ ହିଁ ବିଶେଷ ଭି.ଆଇ.ପି. ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଆଡକୁ ଦୁନିଆର ଲୋକମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ପଡେ ନାହିଁ ସେହିମାନେ ହିଁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସୌଦା କରି ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ନୟନର ତାରା ହୋଇଗଲେ । ଭୋଳା ପିଲାମାନେ ହିଁ ହୃଦୟରେ କହିଥା’ନ୍ତି “ମେରା ବାବା”, ଏହି ଗୋଟିଏ ମୂହୁ□ରେ ପଦେ କଥାରେ ଅଗଣିତ ସମ୍ପ□ର ସୌଦାଗର ହୋଇଗଲେ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ
ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଦା ମିଠା ବାଣୀ କୁହ ।